

פרשת ויצא תשע"א
בעניין גניבת לב

בראשית פרק לא

אונקלוס
(יט) ולבן אזל למיגז ית עניה ונסיבת רחל ית צלמניא דלאבוהא : ...
(לב) אתר דתשכח ית דחלתך לא יתקיים קדם אחנא אשתמודע לך מא דעמי וסב לך ולא ידע יעקב ארי רחל נסיבתנון :
(יט) ולבן הלך לגוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה : (כ) ותגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא : (כא) ותברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד : (כב) ותגד לבן ביום השלישי כי ברח יעקב : (כג) ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד : (כד) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע : (כה) וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהליו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד : (כו) ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביית הרב : (כז) למה נחפאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור : (כח) ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסבלת עשו : (כט) יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע : (ל) ועתה הלך הלך פי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי : (לא) ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתני פן תגזל את בנותיך מעמי : (לב) עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם :

רש"י

(יט) **לגוז את צאנו** - שנתן ביד בניו דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב : **ותגנב רחל את התרפים** - להפריש את אביה מעבודה זרה נתכוונה : (כב) **ביום השלישי** - שהרי דרך שלשת ימים היה ביניהם : (כג) **את אחיו** - קרוביו : **דרך שבעת ימים** - כל אותן שלשה ימים שהלך המגיד להגיד ללבן הלך יעקב לדרכו. נמצא יעקב רחוק מלבן ששה ימים, ובשביעי השיגו לבן, למדנו שכל מה שהלך יעקב בשבעה ימים הלך לבן ביום אחד (שנאמר וירדוף אחריו דרך שבעת ימים, ולא נאמר וירדוף אחריו שבעת ימים) : (כד) **מטוב ועד רע** - כל טובתן של רשעים רעה היא אצל הצדיקים : (כו) **כשביית הרב** - כל חיל הבא למלחמה קרוי הרב : (כז) **ותגנב אתי** - גנבת את דעתי : (כט) **יש לאל ידי** - יש כח וחיל בידי לעשות עמכם רע. וכל אל שהוא לשון קדש על שם עזו ורוב אוניו הוא : (ל) **נכספתה** - חמדת, והרבה יש במקרא (תהלים פד ג) נכספה וגם כלתה נפשי, (איוב יד טו) למעשה ידך תכסוף : (לא) **כי יראתי וגו'** - השיבו על ראשון ראשון, שאמר לו (פסוק כז) ותנהג את בנותי וגו' : (לב) **לא יחיה** - ומאותה קללה מתה רחל בדרך :

שמות פרק כ פסוק יג

לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושותרו ונחמרו וכל אשר לרעך :

אונקלוס

לא תחמיד בית חברך לא תחמיד אתת חברך ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמריה וכל דלחברך :

משנה מסכת סוטה פרק א משנה ח

שמשון הלך אחר עיניו לפיכך נקרו פלשתים את עיניו שנאמר (שופטים ט"ז) ויאחזוהו פלשתים ונקרו את עיניו אבשלום נתגאה בשערו לפיכך נתלה בשערו ולפי שבא על עשר פילגשי אביו לפיכך נתנו בו עשר לונביות שנאמר (שמואל ב' י"ח) ויסבו עשרה אנשים נושאי כלי יואב ולפי שגנב שלשה לבבות לב אביו ולב בית דין ולב ישראל שנאמר (שם ט"ו) ויגנוב אבשלום את לב אנשי ישראל לפיכך נתקעו בו שלשה שבטים שנאמר (שם י"ח) ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום :

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by Dr. Bernard & Robin Cohen

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.
Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.

בראשית פרק כז פסוק לז
 וַיַּעַן יַצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הוּן
 גְּבִיר שְׁמֹתָיו לְךָ וְאֵת כָּל אֲחָיו
 נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגוּן וְתִירָשׁ
 סָמְכָתִיו וְלָכָה אִפּוּא מָה אֶעֱשֶׂה
 בְּנִי:

רש"י
הוּן גביר - ברכה זו שביעית היא והוא עושה אותה ראשונה, אלא
 אמר לו מה תועלת לך בברכה, אם תקנה נכסים שלו הם, שהרי
 גביר שמתיו לך ומה שקנה עבד קנה רבו: **ולכה אפוא מה אעשה**
 - איך פה אבקש מה לעשות לך:

רשב"ם
נתתי לו - לעבדים. מה שקנה עבד קנה רבו:

תוספתא מסכת בבא קמא פרק ז הלכה ג
 חמשה דברים היה רבן יוחנן בן זכאי אומר כמון חומר מפני מה גלו ישראל לבבל יותר מכל הארצות
 כולם מפני שביית אברהם אבינו משם משלו משל למה הדבר דומה לאשה שקלקלה על בעלה להיכן
 משלחה לבית אביה.

שמואל ב פרק טו
 (א) וַיְהִי מֵאַחֲרַי כֵּן וַיַּעַשׂ לוֹ אַבְשָׁלוֹם מְרֻכָּבָה וְסוּסִים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רְצִים לְפָנָיו: (ב) וְהַשְּׂכִים אַבְשָׁלוֹם
 וַעֲמַד עַל יַד דָּרֶךְ הַשָּׁעַר וַיְהִי כָּל הָאִישׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה לוֹ רִיב לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם אֶלִּיו
 וַיֹּאמֶר אִי מִזֶּה עִיר אַתָּה וַיֹּאמֶר מֵאַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ: (ג) וַיֹּאמֶר אֶלִּיו אַבְשָׁלוֹם רָאה דְּבַרְךָ טוֹבִים
 וַיִּנְכַּחִים וְשִׁמְעֵ אִין לְךָ מֵאַת הַמֶּלֶךְ: (ד) וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם מִי יִשְׁמְנִי שִׁפְט בְּאַרְצְךָ וְעָלִי יָבוֹא כָּל אִישׁ אֲשֶׁר
 יִהְיֶה לוֹ רִיב וּמִשְׁפָּט וְהִצַּדְקָתִיו: (ה) וְהָיָה בְּקִרְבֵּי אִישׁ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וְשָׁלַח אֶת יָדוֹ וְהִחֲזִיק לוֹ וְנָשַׁק לוֹ:
 (ו) וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדְּבָר הַזֶּה לְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט אֶל הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנַב אַבְשָׁלוֹם אֶת לֵב אֲנָשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל: